

**Угода
про співпрацю держав-учасниць Співдружності
Незалежних Держав в боротьбі з незаконною
міграцією**

Держави-учасниці цієї Угоди в особі урядів, далі - Сторони,
виходячи з норм міжнародного права і національного законодавства
Сторін,

відмічаючи, що незаконна міграція є загрозою суспільної національної
безпеки, економічної стабільності, спричинює ускладнення криміногенної
ситуації на територіях Сторін,

вважаючи пріоритетною для себе задачу забезпечення прав і законних
інтересів своїх громадян,

розглядаючи співпрацю в боротьбі з незаконною міграцією як тодин із
важливих напрямів регулювання міграційних процесів на територіях Сторін та з
метою здійснення спільних заходів до запобігання незаконної міграції,

бажаючи забезпечити правову основу для співпраці Сторін в боротьбі з
незаконною міграцією,

погодилися про таке:

Стаття 1

Терміни, що застосовуються у цій Угоді, мають таке значення:

«незаконні мігранти» - громадяни третіх держав та особи без
громадянства, які порушили правила в'їзду, виїзду, перебування або транзитного
проїзду через території Сторін, а також громадяни Сторін, котрі порушили
правила перебування на території однієї з Сторін, що встановлені її
національним законодавством;

«треті держави» - держави, що не є учасницями цієї Угоди;

«держава виїзду» - держава громадянської належності незаконного
мігранта (для осіб без громадянства - держава його звичайного місця
проживання) або держава, з території якої прибув незаконний мігрант;

«держава в'їзду» - держава, на територію якої прибув незаконний мігрант.

Стаття 2

Угода не застосовується до осіб, які прибули на територію однієї з Сторін
з метою отримання притулку або статусу біженця, якщо їх клопотання про
надання такого статусу подані у відповідні органи держави в'їзду за порядком,
що передбачений її законодавством.

Стаття 3

В'їзд громадян третіх держав, осіб без громадянства і громадян Сторін на
територію однієї з Сторін можливий за умови виконання ними вимог її

національного законодавства про правила в'їзду, виїзду, перебування та транзитного проїзду, а також міжнародних договорів, учасницею яких вона є.

Особи, яких визнано біженцями або, яким надано притулок на території однієї з Сторін, в'їжджають на території інших Сторін згідно з частиною першою цієї статті.

Стаття 4

Сторони здійснюють взаємодію у галузі боротьби з незаконною міграцією за такими основними напрямками:

міграційний контроль;

облік громадян третіх держав, осіб без громадянства і громадян Сторін, які незаконно перетинають кордони держав, незаконно перебувають на територіях Сторін, а також осіб, яким заборонено в'їзд на територію однієї з Сторін;

вироблення механізму по депортації незаконних мігрантів;

гармонізація національного законодавства Сторін в галузі відповідальності для незаконних мігрантів і для всіх категорій осіб, що надають сприяння незаконній міграції;

обмін інформацією про незаконну міграцію;

підготовка та підвищення кваліфікації співробітників відповідних органів Сторін, які займаються питаннями боротьби з незаконною міграцією.

Стаття 5

Незаконні мігранти, яких виявлено на території однієї з Сторін, підлягають депортації до держави виїзду у відповідності до законодавства держави в'їзду, якщо інше не передбачено міжнародними договорами.

У випадку, якщо незаконні мігранти прибули на територію однієї з Сторін з території другої Сторони, то вони, за наявності відповідних доказів про це, підлягають передачі останній. При цьому передача незаконних мігрантів здійснюється у відповідності з окремими домовленостями Сторін в цій галузі.

Стаття 6

Сторони обмінюватимуться інформацією:

про національне законодавство в галузі міграції, а також про зміни в ньому;

про зразки документів, що засвідчують особу і надають право на перетинання державного кордону, зміни форм і вимог до документів для в'їзду, перебування та виїзду з території Сторін;

про виявлені канали незаконної міграції, в тому числі отримання в'їзних віз, інших документів та їх використання, а також про інші питання виконання цієї Угоди;

про всі угоди про в'їзд-виїзд та міграцію з третіми державами.

Стаття 7

Після підписання цієї Угоди Сторони у шестимісячний строк розроблять Положення про спільну базу даних про незаконних мігрантів та осіб, в'їзд яким до держав-учасниць цієї Угоди заборонено у відповідності з чинним національним законодавством Сторін, а також визначає порядок обміну інформацією про незаконну міграцію згідно з статтями 4 і 6 цієї Угоди.

Стаття 8

Усі питання, пов'язані з виконанням або тлумаченням цієї Угоди, вирішуються шляхом консультацій і переговорів зацікавлених Сторін.

За спільним погодженням Сторін до цієї Угоди можуть вноситися зміни і доповнення, що оформлюються у вигляді протоколів і є невід'ємною частиною цієї Угоди.

Стаття 9

Ця Угода підлягає ратифікації відповідно до національного законодавства Сторін та набирає чинності з дня здачі депозитарію на зберігання третьої ратифікаційної грамоти.

Для Сторін, що ратифікують її пізніше, вона набирає чинності з дня здачі на зберігання депозитарію своїх ратифікаційних грамот.

Стаття 10

Положення цієї Угоди не торкаються зобов'язань, що були прийняті Сторонами у відповідності з іншими міжнародними договорами.

Стаття 11

Кожна з Сторін не пізніше ніж у місячний термін з дня набрання для неї чинності цією Угодою визначить перелік повноважних органів, на які буде покладено її реалізацію, і повідомить про це депозитарію.

Стаття 12

Цю Угоду відкрито для приєднання держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав, що поділяють його положення, за погодженням усіх Сторін шляхом передачі депозитарію документів про таке приєднання. Приєднання вважається, таким що набрало чинності, з дня отримання депозитарієм останнього повідомлення про погодження на таке приєднання.

Стаття 13

Ця Угода є чинною протягом п'яти років з дня набрання нею чинності, а потім автоматично продовжується кожного разу на наступний п'ятирічний період.

Кожна Сторона може вийти з цієї Угоди, направивши письмове повідомлення про це депозитарію не пізніше ніж за 6 місяців до виходу.

Вчинено у місті Москві 6 березня 1998 року в одному дійсному примірнику російською мовою. Дійсний примірник зберігається у Виконавчому Секретаріаті Співдружності Незалежних Держав, який направить кожній державі, що підписала цю Угоду, її завірену копію.

За Уряд
Азербайджанської Республіки
А.Расі-заде (з особливою думкою)

За Уряд
Республіки Молдова
І.Чубук

За Уряд
Республіки Вірменія
Р.Кочарян

За Уряд
Російської Федерації
В.Черномірдин

За Уряд
Республіки Білорусь
С.Лінг

За Уряд
Республіки Таджикистан
Я.Азімов

За Уряд
Грузії

За Уряд
Туркменистану

За Уряд
Республіки Казахстан
Н.Балгімбаєв

За Уряд
Республіки Узбекистан

За Уряд
Киргизької Республіки
А.Джумагулов

За Уряд
України
В.Пустовойтенко (із застереженням)

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ
Азербайджанської Республіки
(Нота МЗС Азербайджанської Республіки
від 6 січня 1999 №007)

Азербайджанська Республіка не бере на себе зобов'язання за абзацом 5 статті 4 та абзацом 5 статті 6.

Застереження України

Дотримання правил в'їзду та виїзду поширюється і на громадян Сторін (абзац другий статті 1).

Прем'єр-міністр України

В.П.Пустовойтенко

ЗАСТЕРЕЖЕННЯ
Республіки Узбекистан
(Нота МЗС Республіки Узбекистан
от 4 червня 2013 року № 05/15320)

Абзац п'ятий статті 4 Угоди для Республіки Узбекистан не діє.

СОГЛАШЕНИЕ

о сотрудничестве государств – участников Содружества Независимых Государств в борьбе с незаконной миграцией

Государства-участники настоящего Соглашения в лице правительств,
- Стороны,
основываясь на нормах международного права и национального
законодательства Сторон,
отмечая, что незаконная миграция, представляя угрозу общественной и
национальной безопасности, экономической стабильности, способствует
укреплению криминогенной обстановки на территориях Сторон,
считая приоритетной для себя задачу обеспечения прав и законных
интересов своих граждан,
рассматривая сотрудничество в борьбе с незаконной миграцией как
одно из важных направлений регулирования миграционных процессов на
территориях Сторон и в целях осуществления совместных мер к
предотвращению незаконной миграции,
стремясь обеспечить правовую основу для сотрудничества Сторон в
борьбе с незаконной миграцией,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Применяемые в настоящем Соглашении термины имеют следующие
значения:

"незаконные мигранты" - граждане третьих государств и лица без
гражданства, нарушившие правила въезда, выезда, пребывания или транзитного
проезда через территории Сторон, а также граждане Сторон, нарушившие
правила пребывания на территории одной из Сторон, установленные ее
национальным законодательством;

"третьи государства" - государства, не являющиеся участниками
настоящего Соглашения;

"государство выезда" - государство гражданской принадлежности
незаконного мигранта (для лиц без гражданства - государство его обычного
места жительства) или государство, с территории которого прибыл незаконный
мигрант;

"государство въезда" - государство, на территорию которого прибыл
незаконный мигрант.

Статья 2

Соглашение не применяется к лицам, прибывшим на территорию одной из
Сторон в целях получения убежища или статуса беженца, если их ходатайства о
предоставлении такого статуса поданы в соответствующие органы государства
въезда в порядке, предусмотренном его законодательством.

Статья 3

Въезд граждан третьих государств, лиц без гражданства и граждан Сторон на территорию одной из Сторон возможен при условии выполнения ими требований ее национального законодательства о правилах въезда, выезда, пребывания и транзитного проезда, а также международных договоров, участницей которых она является.

Лица, признанные беженцами или получившие убежище на территории одной Стороны, въезжают на территории других Сторон в соответствии с частью первой настоящей статьи.

Статья 4

Стороны осуществляют взаимодействие в области борьбы с незаконной миграцией по следующим основным направлениям:

миграционный контроль;

учет граждан третьих государств, лиц без гражданства и граждан Сторон, незаконно пересекающих границы государств, незаконно пребывающих на территориях Сторон, а также лиц, которым запрещен въезд на территорию одной из Сторон;

выработка механизма по депортации незаконных мигрантов;

гармонизация национального законодательства Сторон в области ответственности для незаконных мигрантов и для всех категорий лиц, вызывающих содействие незаконной миграции;

обмен информацией о незаконной миграции;

подготовка и повышение квалификации сотрудников соответствующих органов Сторон, занимающихся вопросами борьбы с незаконной миграцией.

Статья 5

Незаконные мигранты, выявленные на территории одной из Сторон, подлежат депортации в государство выезда в соответствии с законодательством государства въезда, если иное не предусмотрено международными договорами.

В случае, если незаконные мигранты прибыли на территорию одной Стороны с территории другой Стороны, то они, при наличии соответствующих указаний об этом, подлежат передаче последней. При этом передача незаконных мигрантов осуществляется в соответствии с отдельными договоренностями Сторон в этой области.

Статья 6

Стороны будут обмениваться информацией:

о национальном законодательстве в области миграции, а также об изменениях в нем;

об образцах документов, удостоверяющих личность и дающих право на пересечение государственной границы, изменениях форм и требований к документам для въезда, пребывания и выезда с территорий Сторон;

о выявленных каналах незаконной миграции, в том числе получения въездных виз, иных документов и их использования, а также о других вопросах выполнения настоящего Соглашения;

обо всех соглашениях о въезде-выезде и миграции с третьими государствами.

Статья 7

После подписания настоящего Соглашения Стороны в шестимесячный срок разработают Положение об общей базе данных о незаконных мигрантах и лицах, въезд которым в государства-участники настоящего Соглашения закрыт в соответствии с действующим национальным законодательством Сторон, а также определят порядок обмена информацией о незаконной миграции в соответствии со статьями 4 и 6 настоящего Соглашения.

Статья 8

Все вопросы, связанные с выполнением или толкованием настоящего Соглашения, решаются путем консультаций и переговоров заинтересованных Сторон.

По взаимному согласию Сторон в настоящее Соглашение могут вноситься изменения и дополнения, которые оформляются в виде протоколов и являются неотъемлемой частью настоящего Соглашения.

Статья 9

Настоящее Соглашение подлежит ратификации в соответствии с национальным законодательством Сторон и вступает в силу в день сдачи депозитарию на хранение третьей ратификационной грамоты.

Для Сторон, ратифицировавших его позднее, оно вступает в силу в день сдачи ими на хранение депозитарию своих ратификационных грамот.

Статья 10

Положения настоящего Соглашения не затрагивают обязательств, принятых Сторонами в соответствии с другими международными договорами.

Статья 11

Каждая из Сторон не позднее чем в месячный срок со дня вступления для нее в силу настоящего Соглашения определит перечень полномочных органов, на которые будет возложена его реализация, и сообщит об этом депозитарию.

Статья 12

Настоящее Соглашение открыто для присоединения государств-участников Содружества Независимых Государств, разделяющих его положения, с согласия всех Сторон путем передачи депозитарию документов о таком присоединении. Присоединение считается вступившим в силу со дня получения депозитарием последнего сообщения о согласии на такое присоединение.

Статья 13

Настоящее Соглашение действует в течение пяти лет со дня вступления в силу, а затем автоматически продлевается каждый раз на последующий пятилетний период.

Каждая Сторона может выйти из настоящего Соглашения, направив письменное уведомление об этом депозитарию не позднее чем за 6 месяцев до выхода.

Совершено в городе Москве 6 марта 1998 года в одном подлинном экземпляре на русском языке. Подлинный экземпляр хранится в Исполнительном Секретариате Содружества Независимых Государств, который направит каждому государству, подписавшему настоящее Соглашение, его заверенную копию.

За Правительство
Азербайджанской Республики

За Правительство
Республики Молдова

А.Раси-заде
с особым мнением

И.Чубук

За Правительство
Республики Армения

За Правительство
Российской Федерации

Р.Кочарян

В.Черномырдин

За Правительство
Республики Беларусь

За Правительство
Республики Таджикистан

С.Линг

Я.Азимов

За Правительство
Грузии

За Правительство
Туркменистана

За Правительство
Республики Казахстан

За Правительство
Республики Узбекистан

Н.Балгимбаев

За Правительство
Кыргызской Республики

За Правительство
Украины

А.Джумагулов

В.Пустовойтенко
с замечанием

ОГОВОРКА
Азербайджанской Республики

(Нота МИД Азербайджанской Республики
от 6 января 1999 года № 007)

Азербайджанская Республика не принимает на себя обязательств по абзацу 5 статьи 4 и абзацу 5 статьи 6.

ОГОВОРКА
Украины

Соблюдение правил въезда и выезда распространяется и на граждан Сторон (абзац второй статьи 1).

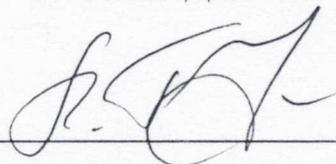
Премьер-министр
Украины

В.Пустовойтенко

ОГОВОРКА
Республики Узбекистан
(Нота МИД Республики Узбекистан
от 4 июня 2013 года № 05/15320)

Абзац пятый статьи 4 Соглашения для Республики Узбекистан не действует.

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

«23» червня 2020 року

Л.А.Герасько

Директор

Департаменту міжнародного права

МЗС України

№ 72/610-618-1399 від «23» червня 2020 року

Я, Коледов С.В., заступник директора департаменту - начальник відділу міжнародних договорів та офіційних перекладів Департаменту міжнародного права МЗС України, засвідчую вірність перекладу українською мовою Угоди про співпрацю держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав в боротьбі з незаконною міграцією, вчиненої 6 березня 1998 року у місті Москві російською мовою.

Цей документ, прошитий та скріплений печатками, складається з 11 арк. українською та російською мовами.

Підпис:

